

VIITORUL ROL

MARIANA NEAGU

Mariana Neagu a absolvit Institutul de teatru „I. L. Caragiale” în 1975, și a fost repartizată la Teatrul de Stat din Oradea, unde a și rămas, deoarece, după propria ei expresie, „face meserie”. După numai cinci stagioni, tinăra actriță are o fișă de creație impresionantă: nu mai puțin de 13 roluri principale, diferite ca gen și structură: Mona (*Steaua fără nume*, de Mihail Sebastian); Dana (*Cînd iarba are chip de om*, de Rodica Padina); Olga (*Incurcă-lume*, de A. de Herz); Marusia (*Spre stele*, de Leonid Andreev); Molly (*Bomba zilei*, de Ben Hecht și Ch. McArthur); Enea (*Porunca a 7-a*, de Dario Fo); Rosina (*Fontana Trevi* sau *Adevărul dat pe față*, de Gian Lorenzo Bernini); Betty (*Micii farisei*, de Dimitris Psatas); Zina codrului (*Sinziana și Pepelea*, de Vasile Alecsandri); Totina (*Astă-seară se improvizează* de Pirandel-

lo); Primărița (*Interviu*, de Ecaterina Oproiu); Catinca (*Cum s-a făcut de-a rămas Catinca fată bătrînă*, de Nelu Ionescu); Fata (*Bătrînul*, de Maxim Gorki).

Expresivă, dotată cu temperament dramatic, Mariana Neagu își demonstrează calitățile, într-o muncă de echipă. Nu întimplător, rolurile cele mai interesante, pentru dezvoltarea ei profesională, le datorează unor colaborări rodnice cu colegii ei de generație, regizorii Alexandru Colpacci și Sergiu Savin.

„Nu mă sfîesc să spun că aparțin tipului de actriță așa-numit «de regizor». Îmi gîndesc personajele în strînsă legătură cu concepția regizorului, și nu-i dau pace, acestuia, pînă nu pătrund esența personajului. Abia de aici începe munca.

Repet în piesa lui Marin Sorescu *Casa-avantai*, în regia lui Sergiu Savin. O premieră absolută, un text dificil, care ne obligă pe toți. Piesa are în centru problema cuplului aflat în dizarmonie — dacă se poate spune așa; toate rolurile au o structură specială. Personajele care poartă același nume reprezintă, fiecare, nu vîrste diferite, cum s-ar putea crede, ci o altă fațetă a individualității respective. Eu o voi interpreta pe Tinca II. Partea mea din personaj înseamnă multă culoare, o doză de frivolitate, cirliionții și podoabe, în ultimă instanță, superficialitate.

Tinca II, soția lui Vlad (el însuși dedublă), este rodul încercării desperade a acestuia de a recupera ce se mai poate din Tinca I, soția cam trecută și cam ștearsă. Tinca II întrucapează nevoia de farmec, atracție, care, vai!, reprezintă, prea adesea, obsesia bărbaților. Dar, într-un fel, Tinca mea este și aspirația către bucurie și candoare — «o mască», în carnavalul vieții. Poate, într-o anumită măsură, personifică și Trădarea; dar, veșnica nevoia de schimbare nu implică, oare, și nevoia de cunoaștere? Tinca este o femeie concretă, în rochie dantelată, și, în același timp, o abstracție, o metaforă.

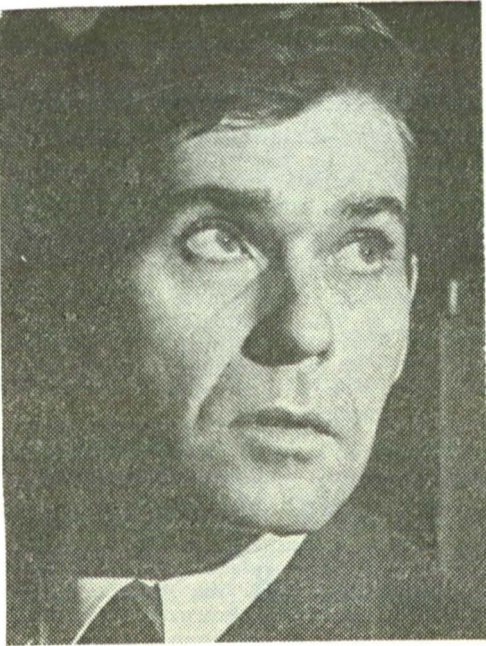
Piesa, generoasă și densă, face posibilă coexistența unui gînd îndrăzneț, avînd implicații filozofice, cu poanta tipic soresciană.”

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

În „Tribuna” din 24 septembrie 1981, este publicat un fragment dintr-o nouă piesă a lui Edvard Albee, Doamna din Dubuque. ● O inițiativă demnă de toată lauda, a Radiodifuziunii Române: începînd din luna octombrie, se vor transmite pe calea undelor, spec-

tacele radiofonice cu cele mai reprezentative lucrări din dramaturgia românească și dramatizări după cele mai valoroase creații în proză. Aceasta, pentru a veni în sprijinul școlărilor, cărora le este dedicat sus-amintitul ciclu de emisiuni. ● Ce e de fă-

Institutului de teatru? De la Teatrul de Nord din Satu Mare aflăm că, din șapte tineri repartizați aici, au rămas doar șase, unul, pe numele lui Vasile Murariu, obținînd, cu mari asistențe și intervenții, o detașare la Teatrul „Constantin Tănase”. De la Teatrul „Valea Jiului” din

VIITORUL ROL

BOER FERENC

În promoția 1960 a Institutului de teatru „Szentgyörgyi István”, din Tîrgu Mureș, debuta un actor, Boer Ferenc, care avea să devină curînd „cap de afiș”. Înregistrat cu inteligență scenică deosebită, cu o vitalitate cuceritoare și cu un temperament exploziv, Boer Ferenc s-a afirmat cu strălucire pe scena Teatrului de Nord din Satu Mare. Actorul practică un joc modern, lipsit de stridențe, utilizînd cu suplețe întreaga diversitate de mijloace interpretative. Dintr-o fișă extrem de bogată, notăm cîteva roluri: Lubin (*George Dandin*, de Molière); Piotr (*Micii burghezi*), Actorul (*Azilul de noapte* de Maxim Gorki); Treplev (*Pescărușul* de A. P. Cehov); Arlecchino (*Văduva isteată* de Goldoni); Dr. Franch (*Casele domnului Sartorius*, de G. B. Shaw); Socrate (*Cuvînt de apărare a lui Socrate*, după Pla-

ton); Frederic de Saxa (*Martin Luther și Thomas Münzer sau Introducerea contabilității* de Dieter Forte) și Papa Urban al VIII-lea (*Făclie în miez de noapte*, de Barrie Stavis) — ultimele două jucate în limba română; Regele Henric (*Becket*, de Jean Anouilh); Cliff (*Privește înapoi cu minie*, de John Osborne); Moghilă (*Viforul*, de B. Delavrancea); Minta (*Plicul*, de Liviu Rebreanu); Magellan (*Magellan*), și Van Gogh (*Expoziție pe stradă*, de Kocsis István); Marat (*Bietul meu Marat*, de A. Arbuzov); Viktor (*Melodie varșoviană*, de Leonid Zorin); Nero (*Dogorește soarele asupra lui Seneca*, de Kincses Elemér); Abel (*Jocul vieții și al morții în deșertul de cenușă*, de Horia Lovinescu).

În prezent, numele lui Boer Ferenc apare pe afișele Teatrului Național din Tîrgu Mureș, secția maghiară, unde repetă în O scrisoare pierdută de I. L. Caragiale, rolul lui Nae Cațavencu.

„Sînt fericit și consider ca o mare cinste faptul că mi s-a încredințat rolul lui Nae Cațavencu; după două decenii de teatru, voi juca în sfîrșit într-una dintre capodoperele lui Caragiale. După cîte știu, pînă acum, rolul lui Nae Cațavencu a fost jucat de actori mai în vîrstă decît mine. Încrederea regizorului Dan Alexandrescu mă onorează, dar mă și pune în fața unei sarcini artistice extrem de dificile: căutarea unor noi mijloace de expresie, în portretizarea personajului. Prin satira ascuțită, dar atent măsurată, dorim să stigmatizăm rapacitatea, mijloacele venale, demagogia și poltroneria generației de politicieni în ascensiune în România burghezo-moșierească din vremea lui Caragiale. Vrem să infierăm lupta înverșunată pentru puterea politică, a unor oameni lipsiți de orice scrupule, reprezentăți de Cațavencu. Tîndem să ocolim efectele de comedie ieftină. Bineînțeles, această nu înseamnă că vom eluda comicul; dar aș vrea să angajez în joc întreaga mea ființă actoricească, considerînd, alături de regizor, că adevărata comedie se joacă cu cea mai mare credință, fără clișee și ticuri.”

Maria MARIN

telex-,,teatrul“ ● telex-,,teatrul“ ● telex-,,teatrul“

Petroșani, aflăm că absolventa Greta Manta nici nu s-a prezentat, anunțînd că ea stă acasă, lîngă mămica. Oare nu li s-a explicat acestor tineri, suficient de limpede, că au și îndatoriri, nu numai drepturi, față de școală, față de teatru, față de societate? ● Omul gospodar își face iarna ca, și vara

sanie, cum spune proverbul, sau omul gospodar își face iarna C.A.R. și vara saună, cum glumește un prieten al nostru. Omul gospodar, adăugăm noi, foarte serios, își face toamna abonament pentru anul viitor, la revista „Teatru”.

● Reinnoim invitația adresată teatrelor populare

și muncitorești, de a ne informa asupra premierelor pe care le pregătesc și prezintă. Sintem foarte doritori să consemnăm în paginile revistei noastre activitatea acestor inițiative colective de amatori.

FAIMA